Betel, 30 Aug.2015

I.De ce nu vor unii să se întoarcă la Domnul?

Fiinţa umană fără Dumnezeu este un mare munte de slăbiciuni şi dezamăgiri. Pentru că suntem slabi, ne este greu să recunoaştem asta cu privire la noi, dar ne este foarte uşor să le vedem la cel de lângă noi.
Pentru că oamenii sunt slabi *nu se pot controla* pe ei înşişi. Astfel se face că săvârşesc lucruri grave, nu se pot abţine de la vorbe rele şi murdare, glume proaste, vicii de care nu se pot lăsa, ură, păcate mai mari sau mai mici etc..
Aş vrea să mă las, spun ei, dar nu pot. Nu mă pune să fac asta că nu pot. Pune-mă să fac orice, dar nu asta. Noi suntem slabi în anumite domenii ale vieţii, şi desigur cel rău, firea, lumea tocmai acolo ne loveşte – unde suntem mai slabi. Noi cei mai slabi suntem la domeniul mântuirii. Nu ne putem mântui singuri.

Omul fără Dumnezeu este un slăbănog spiritual. Evanghelia vrea să ne convingă de acest adevăr, iar după aceea să apelăm la Domnul Isus să intre cu puterea Lui în viaţa noastră, în familiile noastre.

Rug.: ’’Doamne, am nevoie disperată de Tine în viaţa mea’’! Zici aşa? Crezi că nu mai poţi? Ai ajuns la capătul puterilor? De obicei omul nu zice asta, decât dacă a ajuns la capătul puterilor.

-Femeia bolnavă. Ea nu a venit la Isus, doar după ce a cheltuit totul. Când avea portofelul rotofei, gras, avea doctori. 12 ani a umblat prin toţi. Era cunoscută deja. Când a terminat banii, a venit la Isus. Dacă venea mai repede nu era mai bine?! Ar mai fi avut bani să ajute şi pe alţii, dacă venea mai curând la Isus.

Unii condamnă pe cei ce toată viaţa şi-au făcut de cap, iar pe final se pocăiesc, dar nu şi Isus. El nu o condamnă. El vrea să vedem cât de Bun şi de Milos este El. Câţi bărbaţi a avut femeia samariteancă? Toţi ştim, 5 ba chiar 6, dar câţi ne amintim exact v.*10’’dacă ai fi cunoscut tu darul Lui Dumnezeu, şi Cine este Cel ce zice..*’’!

-Iair vine în ultimul ceas. Doamne fiica mea trage să moară. A aşteptat atât de mult până să-L cheme pe Domnul, Iair, încât punea în pericol viaţa copilului. Era aproape prea târziu. Doamne, vino că fetiţa mea trage să moară; doctorul i-a mai dat 3 ore, şi el şi-a făcut socoteala că în 1,5 ore se duce în 1,5 ore se întoarce...

Dumnezeu este ultima soluţie !

Dragii mei, de ce este Dumnezeu ultima soluţie, şi nu prima?! Pentru că vreau să pot eu, nu vreau să apelez la nimeni, nu ne smerim, credem că noi oamenii putem rezolva problema –Umanismul! Omul îşi rezolvă singur problemele, nu are nevoie de nimeni.

Între timp apare femeia cu scurgere şi strică calculele lui Iair. Matematica lui Iair depindea de el, era firavă şi uşor de manevrat, dar matematica lui Dumnezeu depinde doar de Dumnezeu. Încercând matematica lui însuşi, fetiţa moare.

Nu te mai ruga, nu mai spera, că nu se mai poate face nimic, gata. Fetiţa a murit. E prea târziu. Dragii mei, la Dumnezeu, aici pe Pământ niciodată nu e prea târziu. Dumnezeu este dincolo de ceasul al 12-lea.

-Fiul risipitor era rupt de foame, dar când mai găsea câte o roşcovă mai frumoasă, din nou renunţa la gândul pocăinţei, la gândul de a citi Biblia întreagă anul acesta, la întoarcerea acasă. Mai stau aici că poate iese soarele şi pe uliţa mea. Nu mă pocăiesc încă, mai am rezervă câteva păstăi. Roşcovele îl amăgesc să nu se pocăiască, deşi binecuvântările din casa lui Tata sunt infinite în comparaţie cu roşcovele. Am fost într-o tabără cu unii copii din jud.Tr.Acolo am întâlnit un copil dintr-o fam.f.săracă. Acel copil nu voia sa mănânce o ciorbă bună, pentru că i se părea f.ciudată. El voia roşcove. Se obişnuise cu ele.

Există în firea noastră amânarea. Amânăm să ne pocăim, pentru că nu am pierdut totul: sănătate, moralitate, demnitatea de om.Asta aşteptăm?

Dacă nu laşi totul de bunăvoie, pierzi totul de nevoie!

Dumnezeu va face tot ce-i stă cu putinţă să te falimenteze (şi El poate..), pentru că te iubeşte. Aş vrea să iei act de ceea ce spun eu aici. Nu te poţi descurca fără El. Crezi asta? Nu te poţi autoferici oricâţi bani ai avea, nu te poţi ierta singur, oricâte icoane şi moaşte ai săruta, nu te poţi mântui singur oricât ai încerca.

Dumnezeu face presiune puternică asupra ta prin vestirea Evangheliei, prin Duhul Sfânt. Opreşte-te din alergarea ta, că cine aleargă neghiobeşte, nimereşte rău. Prov.19.2

Dumnezeu are o slăbiciune: tu şi cu mine. Domnul poate fi acuzat pentru asta, te iubeşte atât de mult. La potop a răbdat până la capăt: ultima familie. Mă tot gândesc la acel pasaj în care se spune că El stă şi bate şi nu intră cu forţa, dar eu

cred că Domnul intră cu forţa, pentru că ne iubeşte. El trimite SMURD-ul Lui să spargă uşa, pentru că dincolo de uşă este un muribund care nu poate deschide. E căzut jos, e singur, e neajutorat. SMURD-ul Lui are permisiunea de a sparge uşa. Unii, e adevărat Îl acuză că a intrat cu forţa, dar iubirea pentru tine Il determină să intre cu forţa când omul cu glasul stins strigă la El.

Ilustraţie: o doamnă divorţată şi-a crescut cu greu singurul copil, şi nu s-a mai căsătorit niciodată. Fata ei mare de acum a venit într-o zi atât de bucuroasă şi de fericită că nu mai putea să ţină în ea. Mamă, azi am cunoscut pe prietenul vieţii mele. Da, şi cum îl cheamă? Isus ! Mama şi-a plecat privirea. Credea că fata ei cunoscuse un băiat bun. Fata a rugat-o şi pe mama să se pocăiască, dar mama i-a spus că ea nu renunţă la religia ei strămoşească. Deşi mult timp a insistat, mama a refuzat oferta de iertare. Într-o dimineaţă, fata a visat că nişte îngeri o luau la ceruri. I-a spus mamei şi mama se gândea cu groază la ce ar putea să însemne visul. Fata a visat acelaş vis timp de câteva luni. Fata o ruga pe mama mereu, mereu să se pocăiască, dar ea refuza. Într-o zi mama, s-a oprit într-o pădure şi a cules nişte ciuperci otrăvite. Deşi de obicei culegea ciuperci, şi le cunoştea, de data asta nu şi-a dat seama. Au mâncat şi în scurt timp le-au luat salvarea. Fata a murit şi mama cu greu a supravieţuit. Ajunsă acasă s-a prăbuşit. Nu mai putea. Camera fetiţei ei era plină de versete biblice, Biblia era toată însemnată, iar ea nu avusese ochi pentru asta.S-a plecat pe genunchi şi a scăldat patul în lacrimi. Primind mântuirea a gustat ce bun este Domnul chiar şi în acel caz. Domnul i-a luat fiica, pentru a o face să înţeleagă că o iubeşte.

Când ţi-a fixat Dumnezeu ceasul să te pocăieşti, nu cumva acum? Încă mai ai ceva care te desparte de Dumnezeu, ce vrei să ţi se întâmple ca să te pocăieşti?

Pocăinţa este o dramă ! Pierzi totul, sau laşi totul de bunăvoie, că de pierdut tot pierzi, doar că dacă laşi de bunăvoie, primeşti poate însutit. Dai totul Domnului, şi Domnul ţi le dă înapoi, cu menţiunea că nu mai sunt ale tale, ci ale Lui.

II. Doamne nu mai pot. Când începe să vrea omul să creadă: când nu mai ascultă de eul lui, de mândrie, când nu mai are putere de împotrivire.E zdrobit. ‘’El mi-a frânt puterea în drum şi mi-a scurtat zilele. Psalm 102 .2’’

Matei 16:24’’dacă vrea cineva să vină după Mine:

1.Să se lepede de sine. Doamne nu mai am nici o resursă, nu mai văd nici o situaţie de ieşire, Doamne am nevoie de ajutorul Tău. Ps.46:1
Când crezi în Domnul Isus se petrece un miracol: Cine S-a atins de Mine? O putere iese din Isus şi intră în femeia bolnavă. Puterea care aduce iertarea:

a)Evrei 9:13-22. Stropeşte cu sânge peste tot, şi nici un evreu nu se fereşte, ba chiar vrea să fie stropit, ca să capete iertarea. E urât e greţos, dar vindecă. Fără sânge nu există iertare. Nu preotul avea putere de curăţire, ci sângele. Evreul pleca foarte bucuros de la cortul întâlnirii, datorită sângelui.
v.14 Cu atât mai mult sângele lui Hristos! Doamne spală cu sângele Tău pe cei ce cred astăzi. Eşti astăzi mântuit? Pe ce bază? A sângelui lui Hristos!

Ai simţit ceva astăzi la Biserică? Isus simte că ai nevoie de iertarea Lui. Când o primeşti vii în faţă. Când te atingi de El cu credinţă, te vindeci şi eşti plin de bucurie. Nu te chem să treci dintr-o religie în alta, ci dintr-o lume în altă lume – lumea Lui Dumnezeu.
Ioan 7:37''dacă însetează cineva..''când ţi-e sete bei, nu te mai gândeşti !
După ce crezi în El eşti transformat într-un izvor de apă vie! Isus are apa, este apa vie, dar tu cu El duci izvorul la căpătâiul celui însetat. Tu şi cu mine suntem cânii Saint Bernard dar la gâtul nostru nu atârna butoiaşul de rom, ci de apă vie.
Doamne îmi asum slăbiciunea mea, dar cred în puterea salvatoare a sângelui Tău, Amin!
(Deuter.20:8;1 Cor 2.3;2 Cronici 14.11)